

Együtt báloztak a jászok és a kunok

Együtt idézték fel február végén Kisújszálláson a régi bálók, farsangok hangulatát a jászok és a nagykunok. A IV. Hagyományörző Nagykunsági Farsangot *Palágyi Gábor* polgármester és *Iváncsik Imre*, a Honvédelmi Minisztérium államtitkára köszöntötte, majd a Nagykun Lovasbandérium tagjai behozták a történelmi zászlókat. A rendezvényen fellépett a Nagykun Néptáncegyüttes is. Az eseményen jelentették be, hogy a Nagykun Kapitányok Tanácsa idén az Illéssy János-díjat, melyet a nagykunsági térségért sokat tevő személy kaphat, *dr. Szabó Lajos* kisújszállási helytörténésznek ítélte.

Palágyi Gábor polgármester (fent) lent pedig a hagyományörző huszárok és a kisújszállási nyugdíjasok

Hagyományörző kis- és nagykunok

A néhány éve alakult Kunszövetség a kun hagyományok ápolását is célul tűzte. Márciusban Karcagon találkoztak a kis- és nagykunok.

Dr. Fazekas Sándor elnök szólt azokról a kun identitás szempontjából fontos rendezvényekről - Szent László-napok, karcagi birka-főző verseny, kazak tavasz köszöntő, művészeti fesztivál, lovasnap, a kisújszállási Kun Viadal, a berekfürdői kunkapitány választás - amelyeken a Kunszövetség tavaly képviseltette magát. 2003-ban megrendezett hatodik kisújszállási Kun Viadalról és a Nagykun Lovasbandérium munkájáról, terveiről *Horváth György* nagykun főkapitány, ügyvivő testületi tag számolt be. Mint elhangzott, az elmúlt évben sok településen megfordultak a hagyományörző lovasok, s már erre az évre is vannak felkéréseik. Az idei programokról szólva elhangzott, a főzőversenyen szeretnék feleleveníteni az elfeledett kölesből készült ételeket is. A Kunszövetség ügyvivői testülete örökös tiszteletbeli tagjáról, *Sudár Istvánról* plakettet nevezett el, melyet *Györfi Sándor* Munkácsy- és Mednyánszky-díjas szobrászművész készített. A díjat évente egy alkalommal a lovas hagyományok ápolásában aktívan résztvevő ifjú lovas kaphat. Idén *ifj. Bene Sándor* karcagi lovasnak, a Nagykun Lovasbandérium parancsnokhelyettesének ítélték a jelenlévők a díjat, melyet az őszi Kun Viadalon adnak át. Ezután *Kun Péter* ügyvivő testületi tag a közadakozásból készülő csengelei kun emlékműről szólt, míg *Fejes György* az Uralon túl, a baskírok és tatárok között tett útról, az ott forgatott baskír filmjéről beszélt. Nyáron Győrben fog fellépni négy türk művész, akiket Karcagra is szeretne elhozni. A kiskunok is szép számmal megjelentek Karcagon. *Eördögh András*, a kiskun tagozat szervezője, a jásszentlászlói huszár, az általuk továbbvitt hagyományokról számolt be a jelenlévőknek. Mint elhangzott, a lovashagyományok mellett Béla király népe is izgatja őket, szeretnék ezzel is bővebben foglalkozni. Közös összefogásra biztatta ez ügyben a kis- és nagykunokat. A Felső-Kiskunság kun hagyományait *Bódi Szabolcs* kunszentmiklósi polgármester ismertette. Az íjászcsoport megalakítása mellett az ősi magyar kultúra felelevenítését és megőrzését is célul tűzték.

Dr. Ducza Lajos Kisújszállásról, az augusztusban megjelenő, kunsági nyelvjárásról szóló könyvről adott számot. A kötet az 1800-as évektől gyűjti össze a kunságból származó szavakat. A Kunszövetség tagjai úgy határoztak, ők is támogatják e hiánypótló mű kiadását.

Dr. Fazekas Sándor elnöki beszámolóját tartja

Képek a közgyűlésről

Kazak küldöttség Karcagon

Kazak delegáció látogatott nyár elején a Nagykunság fővárosába.

A 40 fős delegáció vezetője *Najmanbaj Kaldarbek*, a Kazakok Világszövetsége elnöke, tagjai között ott volt *Maszalim Jirnal*, az Alma Atában található *Mándoky Kongur István Iskola* igazgatója, *Firdaus Hiszmagyino* baskir turkológus professzor, aki együtt kutatott Mándoky Kongur Istvánnal, *Bituda Dildas*, a Kazak Oktatási Minisztérium vezetője és *Omarov Marat* zeneszerző, a Kazak Köztársaság érdemes művésze. A vendégeket a városházán *dr. Fazekas Sándor* polgármester fogadta, s adott rövid áttekintést Karcag múltjáról. Az Alma Atából érkező iskolaigazgató arra kérte a város vezetőjét, segítsen abban,

hogy egy karcagi iskolával együtt ápolhassák tovább a híres turkológus emlékét. A vendégek ezután a Györffy István Nagykun Múzeumba látogattak, ahol *dr. Nagy Molnár Miklós* igazgató beszélt a kunokról, a kazak- magyar kapcsolatokról. Mándoky Kongur István karcagi születésű turkológus múzeumparkban található emlékművét özvegyével, *Mándoky Ongajsával* nézték meg a kazakok. Mint megtudtuk, a kazak nemzeti hősként tisztelt tudós emlékére nemzetközi konferenciát szerveznek év végén Kazaksztánban.

DE

A kazak nemzeti hősként tisztelt Mándoky Kongur István karcagi szobra előtt a kazak delegáció tagjai

Kun Hírmondó * a Kunszövetség hírlevele * Kiadja a Kunszövetség ügyvivői testülete* Felelős szerkesztő: Daróczi Erzsébet
Szerkesztőbizottság: dr. Fazekas Sándor, dr. Baski Imre, dr. Magyar Gábor, Kovács Sándor, Fejes György, Horváth György,
Kun Csaba, dr. Mándoki István, Szilágyi Lajos †Sudár István
Szerkesztőség címe: 5300 Karcag, Városháza, Kossuth tér 1., tel.: (30) 903-7732,

Kun Péter: Szelek szárnyán – A sztyeppe nomádok lovaskultúrája

Ez a hiánypótló mű, mely a közép- és belső-ázsiai nomádok lovaskultúrájának néprajzi kérdéseit tárgyalja, a szerző doktori disszertációjának (*A kazak lótarítás néprajzi kérdései, a kárpát-medencei párhuzamok tükrében*) bővített formája.

Jelen századunkban még találkozhatunk olyan népekkel, akik többé-kevésbé megőrizték ősi lovasnomád életformájukat és kultúrájukat. Közülük különös helyet foglalnak el a kunokon kazakok. Életmódjuk legfőbb jellemzőit (*kerek nemezsátor, évszakokhoz idomuló, állandó szállásokra történő vándorlás, nagyszámú, ménesbeli lótarítás, kumizskészítés*) napjainkig megtartották. Életformájukat a lónak köszönhetik, ez a segítőtárs alakította kultúrájukat sok-sok évezreden keresztül. A lovasnomád népek kultúrájának, életének, gondolkodásának megismeréséhez elsőként ismernünk kell lovaskultúrájukat.

A magyarokat is lovas népek tartják. Lóháton vándoroltak évszázadokon keresztül, lóháton hódították meg és vették birtokukba a Kárpát-medencét. Lóháton védelmezték hazájukat a külső és belső ellenségektől. Lóháton szereztek maguknak megbecsülést és hírnevet. A magyarság lelkülete az ázsiai pusztákon élő rokonnépekéhez hasonlatos.

A kazakok ma is ugyanazokat az eszközöket használják, amit őseik (*kurog, csalma, kancabőrből varrott kumiszostömlő*). Lovaik minden egyes részét felhasználják mindennapi életükben (*lapocka lapát, csikóbőrből szabott kaftán, a ló állkapcsából nyert csontlapokkal díszített nyergek*). Táplálkozásukban is fontos szerepet kap a ló. A gyógyításban elengedhetetlen a ló *zsírja, nyers bőre, húsa, vizelete és teje*. A lovasnomádoknál semmilyen ünnep (pl. *első kumisz ünnepe, esküvő, halotti tor*) nem múlhat el lovasjátékok, lófuttatás nélkül. Ajándékozásban, áldozatbemutatásban is kiemelt a ló szerepe. Lovaglóstílusuk tipikus munkalovaglás. A lószínevek még a kazak törzsi-nemzetségi elnevezésekben is jelentős számban lelhetők fel. A ló fontos szerepet kap a hiedelemvilágukban is. A ló, Nap és lélek szimbólum is egyben (v.ö. csödör képében viaskodó táltosok). Elevenen él körükben a lóáldozat és a lovastemetkezés hagyománya.

A nyeregszerszámaik, egységesen a sztyeppei szerszámzat jellegzetességeit viselik magukon, de kisebb-nagyobb etnikai és területi eltérések megfigyelhetők. A mongol nyergeknek van a legszűkebb ülése, ami megváltoztatta a lovaglás stílusát is. Nyergeik díszítésére a csontot, az ezüstöt, különféle drága- és fél drága köveket, a korallt használják. A közép- és kelet-kazak ezüstveretes nyergek mintái a honfoglalás korából származó indás-palmettás díszítésű tarsolylemezek motívumait idézik.

A magyarságon belül, a pásztorok, közelebbről a csikósok őrizték meg leginkább a honfoglalás korára jellemző kultúráját. A hazai, népi lótarítást vizsgálva a lovasnomád kultúra számos eleme tűnik elő (pl. nyereg-szerszám, lóáldozat, lovastemetkezés, lótarítási gyakorlat, lovaglóstílus).

A könyv összegzőként megállapíthatjuk, hogy a magyar lovaskultúra, minden kétséget kizáróan, a kései, nyugati hatások ellenére, a lovasnomád népek kultúrkörének szerves részét képezi. Mint ilyen, a magyar hagyományos műveltségen belül, a legtöbb keleti elemet megtartó kultúrkört tarthatjuk számon. A közép-ázsiai török népek nagy szerepet játszottak a magyarság kultúrájának kialakításában, így rajtuk keresztül jobban ráláthatunk eleink életének, mára már feledésbe merült részeire.

A könyv, a kazakok és a mongolok lovaskultúrájának jellegzetességeit összegzi és elemzi, miközben igyekszik felsorakoztatni a magyar párhuzamokat. A könyvben illusztrációként **150 darab részletesen kidolgozott grafikai ábra** és **100 darab színes fénykép** található. A fényképek, a szerző által készített **2500** fotó közül lettek kiválogatva. **A dolgozat érdekessége, hogy a benne megtalálható adatok nagy része, 10 évig tartó kutatássorozat során került felgyűjtésre.**

Lektorálta:

Dr. Mihók Sándor (Debreceni Egyetem, Agrártudományi Centrum, Állattenyésztés- és Takarmányozástani Tanszék vezetője)

Dr. Paládi-Kovács Attila (Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, MTA Néprajzi Kutatóintézetének igazgatója)

A karcagi Városi Csokonai Könyvtárban dr. Bartha Júlia néprajzkutató ajánlotta az érdeklődők figyelmébe Kun Péternek (középen), a Kunszövetség ügyvivői tagjának Szelek szárnyán című művét. A bemutatón részt vett dr. Fazekas Sándor, a Kunszövetség elnöke is.

Sikeres birkaforók

Messze földön nevezetes foróverseny volt június végén a Nagykunság fővárosában. Már korán reggel messzire érzett a birkaforókölt illata a múzeumparkban. A VI. Karcagi Birkaforó versenyen *Benke László* olimpiai bajnok mesterszakács vezetésével 128 birkaforóköltet kóstolt meg a zsűri.

Az önkormányzat, a Kunszövetség és a Magyar Nóta és Dal Alapítvány szervezésében megrendezett birkaforó versenyre a Jászságtól Tardon, Békéscsabán, Túrkevén, Budapesten, Abonyig át érkeztek versenyzók. A megjelenteket *dr. Fazekas Sándor* polgármester köszöntötte. Mint mondta, különösen nagy öröm számára, messziről is ilyen sokan eljöttek a versenyre, hiszen a karcagi birkaforókölt ma is hozzátartozik a kun konyhához.

A verseny díszvendége Kunhegyes volt. A hegyesiek üdvözlétét *Kontra József* polgármester tolmácsolta.

- E nemes kezdeményezés nem pusztán a lokális gondolatok jegyében született, hanem arról is szól, hogy a települések együtt őrizzék a Nagykunság értékeit, örökségét, terjesszék szerte a nagyvilágban. Egyesek szerint ezt lehetne egyedül csinálni, de mit ér a kincs, ha csillogását föld vagy bezárt ajtók takarják, mit ér, ha a közösségek nem élvezhetik aranyló sugarát. Mi kunok azt valljuk, csupán összefogással, szoros együttműködéssel tudunk a

múlt értékeire építve szebb jövőt teremteni. Erre példa a mai nap is, a bőséges, családi hangulatban számos amatőr szakács fogja bizonyítani, hogy a Nagykunság legkedveltebb, legízletesebb eledele nem más, mint a birkaforóból készült étel. Kívánom, hogy bőségesen fogyják mellé a kisüsti pálinka is!

- Azt szokták mondani egy birkaforózás sok mindentől szól. Had idézzek egy karcagi mondást: a nagykunsági szikes talajt három dolog bírja, a szilva, az otellószóló meg a birka. Van benne igazság, ahhoz, hogy a birkaételhez étvágyat csináljunk szükség van a szilvából forótt pálinkára. Ahhoz, hogy az emésztés könnyebb legyen, szükség van jófajta savanykás borra. Nem véletlen hát, hogy ez a három dolog összekapcsolódik a nagykunsági emberek életében. A szilvát nagyon elrontani nem lehet. A jófajta kaparós karcagi pálinka meghozza az étvágyat, a bor kiforítja magát, egy dolgot lehet elrontani, ez a birka. Azért jöttünk ma itt össze, hogy ellessük azokat a mesterségfogásokat, amelyek a birkaforóztatáshoz szükségesek. Kívánom a foróknak legyenek szakavatott szereplők azoknak a mesterségbeli fogásoknak, amelyekkel a birkaételek elkészíthetők - mondta köszöntőjében *Varga Mihály* országgyűlési képviselő, majd megkezdődött a verseny. A forók készítették ételleiket, közben a színpadon szólt a zene, felléptek amatőrök és profik egyaránt.

A 78 főző 128 kondérban főzött. A verseny győztese a karcagi *iff. Csontos György* lett, aki juhász édesapjától leste el a szakma fortélyait. S hogy mi a titok?

- Édesapám nyájából választottam egy öt éves birkát, ami kívánta a fűszert, és én megadtam neki - ennyi. Mondhatja bárki, hogy ez önzőség, de több negyedik helyem mellé már vártam az elsőt. A Csontosok több nemzedékre visszamenően juhászok, birka-főzők, így reméltem, hogy közülünk bejut valaki a döntőbe. Édesapám, édesanyám, öcsém és én főztünk ma. Nagyon jó érzés, hogy első lettem, de köszönöm édesapámnak is, hiszen az alapokat tőle tanultam. A második helyen *Gelei Tamás* végzett Kunmadararól, aki szintén nem először indult. Nem számított ilyen jó helyezésre, az első hatba várta ma-

gát. Az elmúlt 20 év alatt kialakította saját stílusát, szinte szertartásosan készíti a birkát. Titka egyszerű, csak azt használja, amit a kunsági ember használt régen. A harmadik helyen *Laboncz János* végzett Karcagról. Neki sincs titka, édesapjától tanulta a főzést, aki szerint kell egy jó birka a pörkölthöz, só, paprika, hagyma bele és utána folyamatosan ízesíteni kell.

- A nyúzásban édesapám irányított, az a nehezebb, mint a főzés. *Fülöp Gábor* barátommal közösen főztünk, én voltam a főző, ő meg a tüzelő és kóstoló - mondta a díjazott.

A zsűritől rajtuk kívül még tizenhárman vettek át különdíjat. Karcagon a közönség is szavazott, hiszen sok száz adag birkapörkölt fogyott el ezen a napon.

DE

Jász viseletek a Berekben

A berekfürdői Megbékélés Házában nyáron egy érdekes kiállítás nyílt a Jász viseletek régen és ma címmel.

A Jászapáti Rokolya Varróműhely hozta el a Kunságba bemutatni az általuk készített jász népviseletet.

Új kapitánya van a kunoknak

Simai János személyében az ötödik kunkapitányt iktatták be júniusban Kunhegyesen. A nagykun települések 2000-ben, Kisújszálláson elevenítették fel újra a kunkapitányválasztás hagyományát.

A Nagykun Lovasbandérium tagjai vezették a beiktatás helyszínéhez a lovasfelvonulást, őket hintón a nagykun települések polgármesterei és az eddigi kunkapitányok: *Horváth György, Györfi Sándor, Balogh Márton, Csíkos Sándor* követték.

- Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy mi adjuk az ötödik kunkapitányt - mondta *Kontra József* polgármester, aki szerint az eddigi kapitányok jó példával jártak elől. Kunhegyesen eddig is sokat tettek a kun hagyományok ápolásáért, a beiktatásra váró kapitány is élen járt ebben. A város a jövőben is a kun településekkel való jó együttműködésért fog munkálkodni - ígérte meg, majd a kunok történetét *Herbály Imre* országgyűlési képviselő, a megyei önkormányzat alelnöke ismertette. - Az ezredfordulón Kisújszállás kezdeményezte a kunkapitányi jelképes cím felélesztését azzal a nemes céllal, hogy a ma itt élő nemzedékek is jobban megismerjék a térség sajátos múltját, hagyományait. A kun szó mára nem nemzetiséget jelöl, hanem egy lokális meghatározottságú, büszkén vállalt magatartást, a hagyományok ápolásából táplálkozó, azokhoz ragaszkodó öntudatot - zárta szavait a szónok.

2003. május 10-én a negyedik kunkapitányt *Csíkos Sándor* Jászai-díjas színművész személyében Berekfürdő választotta meg. Az ő megbízatása szombaton véget ért, így a jelenlévőknek beszámolt az elmúlt hónapokban végzett kapitányi munkájáról.

Ezután *Kontra József* polgármester ismertette a kunhegyesi képviselő-testület határozatát, melyben *Simai János* önkormányzati képviselőt választották meg kunkapitánynak. Az indoklás szerint a kapitány hites ember, a kun ősöktől örökölt tisztességgel él. Soha nem feledkezik el szülővárosáról, munkáját mindig a kunok erejével végzi. A kun hagyományok tudatos újjáélesztője, ápolója. Eddigi életútja és tevékenysége alapján méltó a kunkapitányi tisztség betöltésére.

Simai János Palágyi Gábor, a Nagykun Együttműködési Társulás elnöke előtt letette az esküt, átvette a kapitányi jelképeket, majd szeget ütött a réztáblát helyezte el a redemptiós zászlórúdon. A kunok új kapitányát *Ivancsik Imre*, a Honvédelmi Minisztérium politikai államtitkára is köszöntötte, majd a huszárok vezetésével a hintók tiszteletkört tettek a városban.

Simai János részére Kontra József polgármester adja át a megbízólevelet. A másik képen Györfi Sándor karcagi kunkapitány.

A kun virtusé a fő szerep a viadalon

A kun virtusból kaptak szeptemberben ízelítőt mindazok akik kilátogattak a kisújszállási Horváth-tanyára. A VII. kun viadal résztvevői a megnyitón tárogatózenére vonultak be a városháza parkjába.

Horváth György I. újkori kunkapitány, a Nagykun Huszárbandérium parancsnoka vezette a nemzetközi lovasíjász verseny lovasait, a kun viadal résztvevőit, a bandérium tagjait, valamint a hintók, fogatok felvonulását a kisújszállási városháza parkjába, a VII. Kun Viadal megnyitójára.

A lovas szobornál megjelenteket - köztük *Simai János* jelenlegi kunkapitányt - *Palágyi Gábor* polgármester köszöntötte és kívánt nemes, jó versenyzést a lovasoknak, valamint elismeréssel szólt azokhoz, akik felelevenítették ezt a szép hagyományt.

Katona Ilona, a Magyar Turizmus Rt. Észak-alföldi Régió marketing igazgatója megnyitójában arról szólt, hogy egy ilyen hagyományőrző rendezvény sok szempontból fontos.

- Emlékezünk vele az elődökre, erősödhet általa a kötődés a szülőföldhöz, tartalmas programot kínál a

lakosoknak és a távolból jövőknek. Egy rendezvény meg is határozhatja egy település, térség turisztikai arculatát. A turizmus jelentősége napjainkban felértékelődött. Az Észak-alföldi régió a termálvíznek és a kulturális értékeinek köszönhetően népszerű a hazai és külföldi turisták körében. Ahhoz azonban hogy jól érezze magát itt a vendég, tartalmas programokra van szükség. Ilyen a kun viadal, mely három napon át látványos és tartalmas programokat kínál. Ehhez én jó szórakozást kívánok minden résztvevőnek- mondta az igazgatóasszony, majd a résztvevők nevében Horváth György örökös kunkapitány, emlékezve a lovas elődökre, megkoszorúzta a parkban a lovasszobrot.

A program ezután a tárogatós találkozó és I. nagykun citerástalálkozó résztvevőinek a műsorával folytatódott.

A huszárokat Horváth György örökös kunkapitány vezette fel a megnyitóra a városháza parkjába

Harmadszorra is kun vitéz

A kisújszállási lovasíjász-verseny és a VII. Kun Viadalon egy évre immáron harmadszor avatták kun vitézzé a kisújszállási Papp Sándort.

A megméretésre Karcagról, Kisújszállásról, Tahitótfaluból, Kunszentmártonból, Gyuláról, Érdről, Szolnokról, Tiszaföldvárról, Kunmadarasról is érkeztek lovasok. Az idei verseny rekordot is döntött, hiszen 37 harcos vállalta a megméretést, így reggeltől estig tartott az izgalmaktól sem mentes viadal. Másfél éves kihagyás után idén újból nyeregbe ült a házigazda, *Horváth György* főkapitány is, aki az évei számának megfelelő pontszámot érte el a megméretésen. A lovasíjász-verseny indulói a Kassai-féle szabályzat szerint, 90 méteres pályán versenyzett. Akik kijöttek a tanyára, azok igazi magyar harcosokhoz méltó küzdelmet láttak. A lovasíjász verseny után kezdetét vette a kun viadal, ahol a harcosok csatacsillaggal, szablyával és kelevézzel mutatták meg mire képesek.

A felkészült, rátermett, lovasok közül a legjobbnak *Papp Sándor* (Kisújszállás) bizonyult. A 21 éves fiatalember nagyon boldog volt, hogy harmadszor lett kun vitéz. Bár az íjászversenyen szétrobbant az íj a kezében és kicsit megsérült a karja, de mint egy harcoshoz illik, összeszedte magát és a kun viadalon is bebizonyította, érdemes a kun vitézi címre. Második *Kun Gergő* (Érd), harmadik *Kovács Ferenc* (Tiszaföldvár)

A verseny legfiatalabb lány indulója, *Horváth Györgyi*, aki különdíjat kapott. A díjakat *Szepesi Gyula* kisúji alpolgármester és Horváth György főkapitány adta át.

A Kunszövetség tavaly alapította meg a *Sudár István emlékermet*, melyet évente egy alkalommal egy olyan fiatal lovas kap meg, aki sokat tesz a lovas és kun hagyományok ápolásáért. Idén a Kunszövetség ügyvivői testülete *Bene Sándor* karcagi lovasnak ítélte meg a díjat, melyet Horváth György adott át a részére.

Bene Sándor, Horváth György verseny közben és a győztes, a kisúji Papp Sándor

Huszáros próbatétel volt a tüzes kapu

Fogathajtó és huszár ügyességi verseny is várta szeptemberben az érdeklődőket Kisújszálláson, a Horváth-tanyán.

A kettes fogathajtók akadályhajtására huszonnyolc nagy és hat pónifogat nevezett. A kisújszállási, karcagi, abádszalóki, kunhegyesi, zaránki, tószegi, rákócziújfalvai, nagykálói és jászárokszállási hajtók közül ezen a napon *Nagy Zoltán* kunhegyesi induló nem talált legyőzőre. Őt *Kovács Zoltán* abádszalóki és *Tóth Alajos* jászárokszállási hajtó követte, míg a pónifogatosok közül a túrkevei *Takács Imre* lett az első, II. *Faragó Imre* kunhegyesi, III. *iff. Kóré Lajos* kisúji hajtó lett. Amíg a fogatosok versenyeztek, addig a kondérokban rottyogtak a hagyományos kunsági köles és más hagyományos ételek. A *Bartha László- dr. Bartha Júlia -Palágyi Gábor* vezette zsűri *Makai Jánosné* túrkevei topogóját találta a legjobbnak, II. lett a kisújszállási *Sánta Gábor* által készített növendékmarha tarhonyával képviselői módra, III. a szintén kisújszállási *Csányi Zsolt* kecskepörköltje.

A zsűri különdíját az. Ö. *Tóth Lajosné* vezette városi hagyományörző nyugdíjas klub tagjai által készített kunsági köles kapta.

A fogathajtó verseny után a Nagykun Huszárbandérium tagjai közül heten vállalták a huszárpróbát, ahol a kun viadalban megismert szablys verseny szám mellett volt vizesárokugrás, rúdugrás, szlalomozás és tüzes kapu közötti áthaladás.

A hét bátor huszár közül most a karcagi *Kósa Zoltánnak* sikerült a legjobban teljesítenie a feladatokat, így ő vehette át jutalmát *Palágyi Gábor* polgármestertől és *Horváth Györgytől*, a bandérium főkapitányától.

A második helyet a karcagi *Németh László*, a harmadikat a túrkevei *Klaus Andreas* szerezte meg.

A huszáros próbatételen a tüzes kapus feladat nem volt könnyű. A képen a karcagi Bene Sándor, a bandérium parancsnokhelyettese veszi sikeresen az akadályt.

Kun Hirmondó * a Kunszövetség hírlevele * Kiadja a Kunszövetség ügyvivői testülete* Felelős szerkesztő: Daróczi Erzsébet
Szerkesztőbizottság: dr. Fazekas Sándor, dr. Baski Imre, dr. Magyar Gábor, Kovács Sándor, Fejes György, Horváth György,
Kun Csaba, dr. Mándoki István, Szilágyi Lajos †Sudár István
Szerkesztőség címe: 5300 Karcag, Városháza, Kossuth tér 1., tel.: (30) 903-7732,